

[Jensen (Horsebæk).]

der Mulighed for stor Produktion af Svin og Fedekalve. Andre har maaske benyttet Lejligheden til at købe gode Stamdyr, der vel var faldet for Tuberkulinprøven, men som godt kan danne Grundlag for Rejsning af en god og yderig Besætning, naar man blot siden hen gaar ind for ved Afsondring af Ungdyr og Kalve at faa Udrensning sat i System og faa skaffet en ren Besætning. Herudfra maa Forholdene i disse jyske Egne sikkert bedømmes, og jeg tror ikke, man behøver at nære Ængstelse for, at der ikke ogsaa paa disse Egne skulde være Interesse for en rationel Bekæmpelse af Tuberkulosen.

Det er med stor Tilfredshed, jeg bemærker Bestemmelsen i § 1, Stk. 6, der forpligter den Ejer, som ikke har ren Besætning, til ved Løsdrift at anbringe Dobbelthegn mod Naboejendomme. Hidtil har de Ejere, som har villet værgе sig mod Smittefare, selv maattet træffe Sikkerhedsforanstaltninger. Det er imidlertid absolut rigtigt, at Ansvaret for Smittepredning lægges paa den Ejendom, hvorfra Smitte kan befrygtes. Det er ogsaa betryggende, at det efter Lovforslagets Bestemmelser forbydes at føre tuberkuløse Dyr til Vandingssteder, der benyttes af Dyr fra rene Besætninger. Denne Bestemmelse betyder lige saa meget med Hensyn til Tuberkulosebekæmpelsen som Bestemmelsen om, at tuberkuløse Besættningers Ejere ved Dobbelthegn skal sikre Nabobesætningerne mod Smitte. Man har Eksempler paa, at Besættningsejere, gennem hvis Marker der gaar offentlige Vandløb, ikke har turdet benytte disse Vandløb til Vanding, fordi der oven for deres Marker har været Besætninger, som tilførte Vandløbene Forureninger og kunde udsætte andre Besætninger for Smitte. Derfor hilser jeg med Glæde denne som andre Bestemmelser, der tager Sigte paa i videst mulig Udstrækning at sikre det Arbejde, der vil blive gjort for at udrydde Tuberkulose blandt Kvægbesætninger.

Der er en Bestemmelse i § 7, som giver Husbonden Ret til Opsigelse af Tjenesteforhold for Personer, hos hvem der konstateres smittefarlig Tuberkulose. Denne Bestemmelse er selvfølgelig rigtig, men jeg kunde dog ønske, at den blev tydeligere udformet, idet jeg mener, det er for sent at tage sine Forholdsregler, naar Sygdommen og Smittepredningen er konstateret. Det maa være saaledes, at en Besættningsejer f. Eks. ved Fodermesterskifte er berettiget til, hvis han har Mistanke om, at den nye Fodermester har Tuberkulose, at kræve

ham undersøgt, og jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister at overveje dette Spørgsmaal nærmere. Jeg synes, det vil være rigtigt at faa Undersøgelsen foretaget paa et noget tidligere Tidspunkt end her foreslaaet.

Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, som trænger sig paa her. Naar der konstateres Sygdom hos saadanne Personer og de bliver afskediget fra deres Tjenesteforhold, synes jeg ikke, at man saadan uden videre kan drive dem ud i den kolde Sne, som man siger, og lade syv og ni være lige. Her rejser sig Spørgsmaalet om, hvad der videre skal foretages med saadanne Personer, der jo maa være farlige som Smittepredere, ikke alene for Kvægbesætninger, men ogsaa for de Mennesker, de daglig færdes imellem. Derfor kunde jeg ønske, at hele denne Paragraf blev underkastet en nøjere Gennemgang og Drøftelse mellem et eventuelt Udvalg og Ministeren.

Jeg synes ogsaa, at der, naar en saadan Person bliver afskediget og han er Familieforsørger, maa træffes Foranstaltninger til, at han ikke uden videre skal henvises til offentlig Forsorg.

I § 1, Stk. 8, er der en Bestemmelse, der angaar Høsehølden hos eventuelle Naboejere. Der staar i denne Paragraf, at Naboejens Høns skal holdes indespærret, medmindre det kan bevises, at Dyrene er fri for Tuberkulose; i Bemærkningerne til Lovforslaget om dette Punkt siges det, at den nuværende Lovgivning ikke indeholder tilstrækkelig Beskyttelse, hvorfor det foreslaas; at Fjerkræ paa Naboejendomme skal holdes betryggende indespærret, medmindre det kan bevises, at Dyrene er fri for Tuberkulose. Det er selvfølgelig en udmærket Bestemmelse, men jeg vil dog alligevel mene, at man ikke med denne Bestemmelse skal kunne stille i Udsigt, at naar blot Hønsbesætningen er fri for Tuberkulose, skal Hønsene frit kunne færdes ogsaa paa anden Mands Ejendom. Man kunde godt i Loven fastslaa, at det bør være forbudt, at Fjerkræ færdes paa fremmed Ejendom. Jeg synes ogsaa, at man bør ændre Lovforslaget derhen, at dette Forbud bliver absolut, saa at det under alle Forhold er forbudt Fjerkræ at færdes paa Naboejens Ejendom.

De Erstatningsbestemmelser, Lovforslaget indeholder, finder jeg rimelige; jeg mener, at de tager tilbørligt Hensyn til alle Sider.

Inden for fynske Mejeri- og Kvægavlskredse har man i flere Aar drøftet Ønskeligheden af, at der i Omraader, Mejerikredse f. Eks., hvor der er mindst 90 pCt. rene